

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๒๘/๒๕๖๖

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๒๑/๒๕๖๖

วันที่ ๑๒ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { นางสาวพิมพ์พจี โชติปิโยภิน ผู้ร้อง
ศาลฎีกา ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นางสาวพิมพ์พจี โชติปิโยภิน (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำร้องเพิ่มเติม และเอกสารประกอบสรุปได้ว่า นางสาวพิมพ์พจี โชติปิโยภิน (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องเป็นโจทก์ ยื่นฟ้องจำเลยที่ ๑ กับพวกรวม ๔ คน ต่อศาลจังหวัด ลำพูน ข้อหาทำให้เสียหายและบุกรุก ในคดีหมายเลขดำที่ อ. ๒๔๕๑/๒๕๖๑ คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๐๘๙/๒๕๖๒ ศาลจังหวัดลำพูนพิพากษาว่า จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ มีความผิดตามประมวลกฎหมาย อาญา มาตรา ๓๕๘ ประกอบมาตรา ๘๓ จำคุกคนละ ๘ เดือน และยกฟ้องจำเลยที่ ๔ ต่อมาผู้ร้อง และจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ยื่นอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค ๕ พิพากษาแก้เป็นว่า ยกฟ้องโจทก์สำหรับ จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ข้อหาร่วมกันทำให้เสียหายด้วย นอกจากนี้แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษา ศาลชั้นต้น ผู้ร้องยื่นฎีกา ศาลฎีกา (ผู้ถูกร้อง) เห็นว่าข้อความในฎีกามีลักษณะก้าวร้าว ดูหมิ่นเสียดสี ศาลอุทธรณ์ภาค ๕ ซึ่งมีถ้อยคำฟุ่มเฟือย จึงมีคำสั่งไม่รับฎีกา แต่หากโจทก์ประสงค์จะดำเนินคดีต่อไป ให้แก้ไขและนำมายื่นใหม่ต่อศาลชั้นต้นภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันฟังคำสั่ง และให้จำหน่ายคดีออกจาก

- ๒ -

สารบบความ นอกจากนี้ ผู้ร้องยื่นฟ้องผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๕ ที่เป็นองค์คณะพิจารณาพิพากษาคดีดังกล่าวเป็นจำเลยต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง ฐานความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ในคดีหมายเลขดำที่ อท ๑๒๕/๒๕๖๕ และคดีหมายเลขแดงที่ อท ๑๖๘/๒๕๖๕ ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลางพิพากษายกฟ้อง ผู้ร้องยื่นอุทธรณ์ กล่าวอ้างว่าการที่ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๕ ร่วมกันแต่งเติมคำเบิกความพยานนอกเหนือไปจากข้อเท็จจริงที่ปรากฏในสำนวนคดีของศาลชั้นต้น อ้างคำเบิกความที่ไม่มีอยู่จริงในสำนวนคดี และนำข้อเท็จจริงอันเป็นเท็จมาพิจารณาพิพากษาคดี เป็นการพิจารณาพิพากษาคดีไม่ชอบด้วยกฎหมาย ละเมิดสิทธิของผู้ร้องซึ่งเป็นคู่ความในคดี รวมทั้งการที่ผู้ถูกร้องมีคำสั่งไม่รับฎีกาของผู้ร้องและจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ เป็นกระบวนการพิจารณาคดีที่ผิดระเบียบ เป็นเหตุให้ผู้ร้องไม่ได้รับความเป็นธรรมและได้รับความเดือดร้อนเสียหายเพิ่มมากขึ้น ไม่ได้รับการเยียวยา ถูกประวิงคดีโดยมีอคติ กระทบต่อสิทธิของผู้ร้องในการต่อสู้คดีและสิทธิในกระบวนการยุติธรรม และผู้กระทำความผิดไม่ได้รับโทษตามกฎหมาย ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๔ มาตรา ๑๘๘ มาตรา ๑๙๑ และมาตรา ๑๙๔

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง เนื่องจากเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔)

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

๑. การกระทำของผู้ถูกร้องที่สั่งให้ผู้ร้องแก้ไขฎีกาโดยไม่รับฎีกาของผู้ร้องและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ เป็นกระบวนการพิจารณาคดีไม่ชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นการกระทำละเมิดต่อสิทธิและเสรีภาพของผู้ร้อง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๔ มาตรา ๑๘๘ มาตรา ๑๙๑ และมาตรา ๑๙๔

๒. การกระทำของผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๕ ที่แต่งเติมคำเบิกความพยานและนำคำเบิกความนอกสำนวนคดีมาพิจารณาพิพากษาคดี เป็นการละเมิดสิทธิของผู้ร้องตามรัฐธรรมนูญ

- ๓ -

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ทราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่า เป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” และมาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ และต้องมีใช่เป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๔) เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ...”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำร้องเพิ่มเติม และเอกสารประกอบเป็นกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า การที่ผู้ถูกร้องมีคำสั่งไม่รับฎีกาของผู้ร้อง เนื่องด้วยเหตุฎีกาของผู้ร้องมีลักษณะก้าวร้าว ดูหมิ่นเสียดสีศาลอุทธรณ์ภาค ๕ และการที่ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๕ ร่วมกันแต่งเติมคำเบิกความพยานให้นอกเหนือไปจากข้อเท็จจริงที่ปรากฏในสำนวนคดีของศาลชั้นต้น และนำข้อเท็จจริงอันเป็นเท็จ

มาพิจารณาพิพากษาคดี เป็นการพิจารณาพิพากษาคดีที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นการละเมิดสิทธิของคู่ความในคดี และเป็นเหตุให้ผู้ร้องไม่ได้รับความเป็นธรรมและได้รับความเดือดร้อนเสียหายเพิ่มมากขึ้น ไม่ได้รับการเยียวยา ถูกประวิงคดีโดยมีอคติ กระทบสิทธิของผู้ร้องในการต่อสู้คดีและสิทธิในกระบวนการยุติธรรม และผู้กระทำความผิดไม่ได้รับโทษตามกฎหมาย ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๔ มาตรา ๑๘๘ มาตรา ๑๙๑ และมาตรา ๑๙๔ ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง อันทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ก็ตาม แต่ข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำร้องเพิ่มเติม และเอกสารประกอบเป็นกรณีและผู้ร้องโต้แย้งดุลพินิจการสั่งไม่รับฎีกาของผู้ถูกร้อง และการพิจารณาพิพากษาคดีของผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๕ อันเป็นการใช้อำนาจของผู้พิพากษาหรือตุลาการที่มีอิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๘ วรรคสอง ประกอบกับกรณีเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่นหรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

(คำสั่งที่ ๒๘/๒๕๖๖)

[Handwritten signature]

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

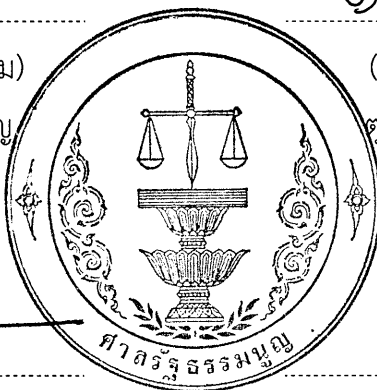
(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายนภดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายอุดม รัฐอมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ